

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىكُمْ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ وَإِنَّ آبَاءَكُمْ وَاحِدٌ...

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in müezzini olma şerefine nail olmuş Bilâl-i Habeşî (r.a) ile sahabenin önde gelenlerinden Ebû Zer (r.a) bir defasında tartışmışlardı. Ebû Zer (r.a), bu tartışma esnasında Hz. Bilâl'e "Siyah kadının oğlu" demişti. Yaşanan bu hadiseden haberdâr olan Allah Resûlü (s.a.s), Ebû Zer'i şöyle uyardı: "Ebû Zer! Annesinin siyahi olmasından dolayı Bilâl'i küçümsüyor ve ayıplıyor musun? Demek ki sen, kendisinde hâlâ cahiliye izleri olan bir kimsesin."ⁱ

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam'a göre dili, ırkı, rengi, cinsiyeti, mezhebi ve meşrebi ne olursa olsun her insan değerlidir, hürmete layıktır. İnsan, eşref-i mahlûkattır; haysiyetine yakışır bir şekilde yaşamayı hak etmektedir. Her insanın canı, malı ve onuru saygındır, dokunulmazdır. Takvamız yani Rabbimize karşı gelmekten sakınmamız, emirlerine itaat edip O'nun hoşnutluğunu kazanmamız dışında birbirimize üstünlüğümüz yoktur. Nitekim hutbeme başlarken okuduğum ayet-i kerimede Cenâb-ı Hak bu hakikati bizlere şöyle haber vermektedir: "Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir kadından yarattık ve birbirinizle tanışasınız diye sizi boylara ve kabilelere

ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdâr olandır."ⁱⁱ Hutbeme başlarken okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) tüm insanlara şöyle seslenmektedir: "Ey insanlar! Dikkat edin; Rabbiniz birdir, atanız da birdir. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a; beyazın siyaha, siyahın beyaza takva dışında bir üstünlüğü yoktur."ⁱⁱⁱ

Değerli Müminler!

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz (s.a.s) bizleri şöyle uyarmaktadır: لَا تَحَاسَدُوا ، وَلَا تَدَابَرُوا ، وَلَا تَبَاغَضُوا ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا "Birbirinize haset etmeyin. Birbirinize sırtınızı dönmeyin. Birbirinize kin ve nefret beslemeyin. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun!"^{iv} O halde birbirimizin hak ve hukukuna saygı gösterelim. Farklılıklarımızı en büyük zenginliğimiz bilelim. Ülfet ve muhabbet bağıyla birbirimize bağlanalım. إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ "Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin."^v ayetinde buyrulduğu üzere yıkıcı değil, yapıcı olalım. Ayrıştırıcı değil, birleştirici olalım. "Sakin incitme bir cânı, yıkarsın arş-ı Rahmân'ı" hassasiyetiyle her insana, canlı cansız tüm mahlûkata sevgi ve şefkatle muamele edelim. Birlik ve beraberliğimizi, toplumsal barış ve huzurumuzu zedeleyecek her türlü söz, tutum ve davranışla topyekün mücadele edelim. Unutmayalım ki, birlik, beraberlik ve kardeşliğimizi koruduğumuz müddetçe aşamayacağımız hiçbir engel, üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir sıkıntı yoktur.

ⁱ Müslim, Eymân, 38; Buhârî, İmân, 22.

ⁱⁱ Hucurât, 49/13.

ⁱⁱⁱ İbn Hanbel, V, 411.

^{iv} Buhârî, Edeb, 57.

^v Hucurât, 49/10.